

Her i vor Kommune have vi et Stamhus, nemlig Stamhuset Rathlousdal, og det er formentlig ikke det højtærede Udvalg ubekendt, at vi i følelig Grad have faaet at mærke, hvor Skoen trykker. Stamhusbesidderen her er rejst bort fra Kommunen, og han kan nu i Ly af de ny Skattelove drage Stamhusets Fideikommiskapital, ca. 800,000 Kr., med sig, ja, man tilgiver vort Udbrud, da kunne vi næsten fristes til at ønske, at Rathlousdals Hovedgaard med Tilliggende var aaben Strand.

Naar der til et Gods er knyttet en Fideikommiskapital som f. Eks. til Stamhuset Rathlousdal, saaledes at der, som der succederes, efter ganske de samme Regler baade hvad Fideikommiskapital og Gods angaar, saa at den, der er Besidder af det ene, ogsaa uundgaeligt er Besidder af det andet, kunne vi ikke se rettere, end at Gods og Fideikommiskapital ere saa nøje knyttede til hinanden, og maa betragtes som en saadan Enhed, at lige saa lidt som Godset „skifter Domicil“ med Besidderen, lige saa lidt gør Kapitalen det.

Til Støtte for sidstnævnte Betragtningmaade kan vel ogsaa gøres gældende, at de Kapitaler, der opspares ved Salg af Bøndergods (og paa denne Maade dannes Fideikommiskapitaler for en stor Del i det væsentligste, jfr. Lov af 21de Juni 1854), skulle bevares for Stamhuset, og at det vilde være urimeligt, om saadanne under et Godsfideikommis opsparede Kapitaler skulde kunne løsrives fra Godset og være undergivne Beskatning efter andre Regler, end selve dette.

Lovordene ere, som vi tidligere have tilladt os at bemærke, ikke os klare, og vi rette nu i Ærbødighed den Anmodning til det højtærede Udvalg, at samme vil foranledige, at der i Lovens § 10 optages en Tilføjelse om, eller at § 10 omredigeres saaledes, at det klart fremgaar, at **Godsfideikommiskapitaler** skulde være skattepligtige til Erhvervskommunen (o: den Kommune, hvori Godset har sit Hovedsæde).

Sluttelig bede vi udtrykkelig, at nærværende Henvendelse maa blive betragtet, ikke som en Kritik over et Lovforslag, der synes affattet med Omhu og Dygtighed, men som en Henvendelse for at faa klaret et Tvivlsspørgsmaal, der ikke blot for den Kommune, i hvis Navn vi have den Ære at tale, men ogsaa for mange andre Kommuner trindt om i Landet er af ganske særlig Betydning.

Hermed overgive vi da vor Henvendelse til det højtærede Udvalgs velvillige Modtagelse og Overvejelse.

Odder, den 10de December 1902.

N. Jacobsen,
Formand for Odder Sogneraad.

R. Christensen,
p. t. Formand for Odder Haandværkerforening.

R. Rasmussen,
Formand for Odder Grundejerforening.

I Skrivelser dels til Tinget, dels til Udvalget er foranstaaende Andragende tiltraadt af Øster Egesborg, Utterslev, Tranebjerg, Errindlev-Olstrup, Radsted, Astrup-Storarden, Nordrup-Farringløse, Sakskøbing Landsogns, Viby, Faarevejle, Tølløse-Aagerup og Jyderup-Valsølle, Aarby, Bregninge, Førsløv, Hillested, Høvlbjerg-Gramslev, Karrebæk, Egense, Ringsted Landsogns, Hammel-Voldby-Søby, Hornslet, Rønninge-Rolfsted, Krogsbølle, Norup, Holsteinsborg, Vensløv og Ulby Sogneraad.